ТРИВИНЕ НОВИНЕ











Реч уредника:
Мост између традиције и будућности

Поштовани читаоци – ученици, наставници и родитељи,

Пред вама је први број „Тривиних новина“, часописа који је настао из жеље да сачувамо од заборава све оно што нашу школу чини живим и племенитим местом. У свету који се брзо мења, ове странице служе као светионик – оне су ту да забележе ваше подвиге, мале и велике победе, али и да одају признање наставницима који свој позив живе пожртвовано, преносећи знање као највреднији дар.

Међутим, наше новине нису само хроника догађаја; оне су и наш заједнички полигон за учење. Живимо у добу информација, где није довољно само знати читати, већ је кључно разумети, повезати и применити научено. Наш циљ је јачање функционалне писмености – желимо да вас подстакнемо да критички размишљате, да у књижевном тексту препознате животну лекцију, а у историјском догађају поуку за будућност. Сваки текст који овде прочитате позив је на разговор и размишљање „изван оквира“.

Паралелно са тим, закорачили смо храбро у дигитални свет. „Тривине новине“ спајају мирис школске клупе са савременим технологијама. Кроз рад на овом издању, развијамо дигиталну писменост – учимо како да користимо модерне алате за креирање садржаја, како да се одговорно изражавамо у виртуелном простору и како да технологију ставимо у службу креативности, а не само забаве.

Овај први број је посвећен вама – ученицима који својим трудом померају границе и наставницима који су вам ветар у леђа. Нека „Тривине новине“ буду огледало наше школе: паметне, радознале и изнад свега – људске.

Уживајте у читању!

Главни уредник:
Лазар Вулић,
наставник српске књижевности и језика

Директор школе својим ђацима

Поштовани ученици, колеге и родитељи,

Пред вама је прво издање „Тривиних новина“, простора који смо отворили како бисмо славили ваше успехе и заједнички освојене нове хоризонте знања. Као директор школе, осећам велики понос што покрећемо овај лист, али и дужност да вас подсетим на вредности које ће бити ваш најважнији алат у веку у којем живимо.

Свет 21. века не тражи од нас само да репродукујемо чињенице; он од нас тражи да будемо трагачи. Данас више него икада, радозналост је покретач сваког напретка. Она је она искра која нас тера да питамо „зашто?“ и „како?“, претварајући сваку лекцију у учионици у малу авантуру откривања. Немојте се плашити питања – плашите се само света у којем сте престали да их постављате.

У времену када су нам све информације света доступне на један клик, жеља за знањем добија нову димензију. Знање више није само оцена у дневнику, већ способност да разумемо свет око себе, да разликујемо истину од дезинформације и да повезујемо науку са свакодневним животом. Наша школа тежи да буде место где се учи како се учи, негујући ту глад за спознајом која не престаје са школским звоном.

Међутим, само знање без примене је као алат који стоји у кутији. Зато је овладавање новим вештинама – од дигиталне писмености и креативног решавања проблема до емпатије и сарадње – наш заједнички приоритет. Морамо бити спремни да се мењамо, прилагођавамо и учимо током целог живота.

Ове новине су доказ да наша школа иде у корак са временом, чувајући оно најлепше из традиције док храбро градимо вештине будућности. Позивам вас да кроз странице „Тривиних новина“ останете радознали, храбри у учењу и увек жељни нових сазнања.

Ваша будућност почиње са једним „Шта ако...?“. Поставите га данас.

Срдачно,
Дамир Дурађ
Директор школе

Садржај:

Прва помоћ из Лаћарка .....5. стр.
Рецитатор из нашег сокака.....6. стр.
„Ciao ragazzi”, наши Лаћарци.....7. стр.
„Цица кројачица” – дечија књига ..... 8. стр.
Ускршњи атеље градској библиотеци.....9. стр.
Богатство различитости.....10. стр.
Најбржа је Маша!!! .....11.стр.
Ленка, краљица висина .....12. стр.
Најлепша ђачка јелка 14.стр
Драгана Бокић, наставница којој је историја у срцу .....15. стр.
Дан ромског језика .....17. стр.
У здравом телу, здрав дух .....18. стр.
Најбољи у граду! .....19. стр.
Будући писци и сликари ..... 20. стр.
Нова новинарска секција у школи!!! .....20. стр.
CS2 или CS:GO? .....21.стр.
О Роблоксу .....21. стр.
Светски дан менталног здравља .....22. стр.
Велики успех Миле Милачић и Александре Овшек на радионици „Песма може све“ ..... 23. стр.
Сова изабрала гимнастику уместо шуме .....24. стр.
Књиге на поклон .....25. стр.
Осмаци одржали часове прве помоћи .....26.стр.
Разговор са наставником Гораном Пешићем .....27.стр.
Фудбалске лопте за будуће шампионе .....29.стр.
Наставница биологије која трчи маратоне и руши предрасуде .....30.стр.
101 далматинац из Лаћарка .....32.стр.
Најбољи литерарни радови по избору наставника српског језика .....33.стр.
Састанак са књигом на слепо .....34.стр.
Радионице у школској библиотеци .....35.стр.
Четири првака округа у атлетици .....36.стр.
Лео Хопић – шампион Балкана.....38.стр.
Поздрављамо се са генерацијом 2025/2026. .....39.стр.
Кутак за поетски тренутак.....43. стр.
Упознајте Михајила Павловића и Филипа Ковачевића – ђака и спортисту генерације 2025/26. .....44. стр.

Impressum .....46. стр.

Прва помоћ из Лаћарка

Ове године нашу школу на градском такмичењу из пружања прве помоћи представљале су две екипе. Екипа „Лаћарак 1” заузела је треће место, док је екипа „Лаћарак 2” заузела друго место. Чланови прве екипе су : Анђела Јовић, Миа Јованић, Барбара Остојић, Ана Дринић, Милица Гајић, Андреја Рајшић и Страхиња Гргичевић.





Другу екипу су чиниле: Инес Ђорђић, Јана Радуловић, Катарина Теодосић, Сања Симеуновић, Николина Ковач, Милица Чорак и Теодора Михајловић.

Припреме за такмичење трајале су у периоду од јануара до априла, са инструкторком Ана Маријом Остојић и помоћним инструкторима Давидом Јелићем и Пеђом Ћетојевићем. Поред прве помоћи, наши такмичари су стекли и друга знања из области којима се Црвени крст бави, као и нова пријатељства и мноштво лепих успомена!

Рецитатор из нашег сокака



Велики успех и понос наше школе, рецитатор Јован Владисављевић

На Покрајинској смотри рецитатора под називом „Песниче народа мог”, наш ученик **Јован Владисављевић** бриљирао је на сцени и освојио прву награду. Овим тријумфом Јован је обезбедио пласман на највиши ниво такмичења — Републичку смотру, која је одржана 15. и 16. маја 2026. године у Ваљеву. У изузетно јакој конкуренцији најбољих младих рецитатора из целе земље, Јован је још једном показао свој раскошни таленат, љубав према поезији и говорничко умеће, освојивши фантастично 6. место у Републици!

Поезија је лепота која се преноси гласом, а Јован је успео да дотакне срца и жирија и публике.

Честитамо Јовану на овом изванредном успеху, прелепом представљању наше школе и желимо му још много освојених сцена и награда у будућности.

„Ciao ragazzi”, наши Лаћарци!



Италијански тријумф: Анастасија и Немања покорили Републичко такмичење!
Да се у нашој школи страни језици уче са љубављу и високим амбицијама, стигла је и званична потврда са највишег нивоа! На одржаном Републичком такмичењу из италијанског језика, наши ученици, **Анастасија** и **Немања Шурлан**, остварили су историјски успех!

Анастасија и Немања су у изузетно јакој конкуренцији бриљирали и кући донели најсјајнија одличја:

- **Анастасија Шурлан је освојила величанствено ПРВО МЕСТО!**
- **Немања Шурлан је заблистао на ДРУГОМ МЕСТУ!**

Овакав успех не долази преко ноћи. Иза ових диплома стоји огроман труд, дани вежбања и, наравно, стручно вођство. Наша школа има чиме да се поноси, а посебне честитке упућујемо њиховој менторки, наставници **Даниели Кевиљ**, која је препознала њихов таленат, водила их кроз све нивое такмичења и припремила за овај велики тријумф.
„Један језик вас ставља у коридор за цео живот. Два језика отварају сва врата на том путу.” – а Анастасија, Немања и наставница Даниела су широм отворили врата Италије!

Честитамо нашим сјајним ученицима и њиховој наставници!
Ви сте понос наше школе и пример свима нама како се таленат и рад крунишу успехом.
Complimenti! Bravissimi!

„Цица кројачица” – дечија књига

Ако сте се икада питали како настаје дечја књига, могли сте то да сазнате на промоцији коју је ауторка књиге **„Цица кројачица"** одржала у нашој школи. **Дуња Давидовић** нам је причала о својим идејама, мислима и песмама, као и о књигама које је написала за најмлађе читаоце, откривајући нам инспирацију коју проналази свуда око себе.

Заједно смо певали њене песме као што су „Шумски оркестар", „Ускршња песма", „Моја мајка", „Новогодишња песма", „Ода вртићу”, „Јесења соната", а Дуња је за нас премијерно извела и своју нову песму. Наши мали новинари су постављали питања, а другари из II3 разреда су пратили извођење песама.

Поред ауторке, са нама је разговарала и илустраторка књига, наша драга **учитељица Ивона Поповић**, која нам је објаснила како сарађује са Дуњом и како настају прелепе илустрације које употпуњују књигу.

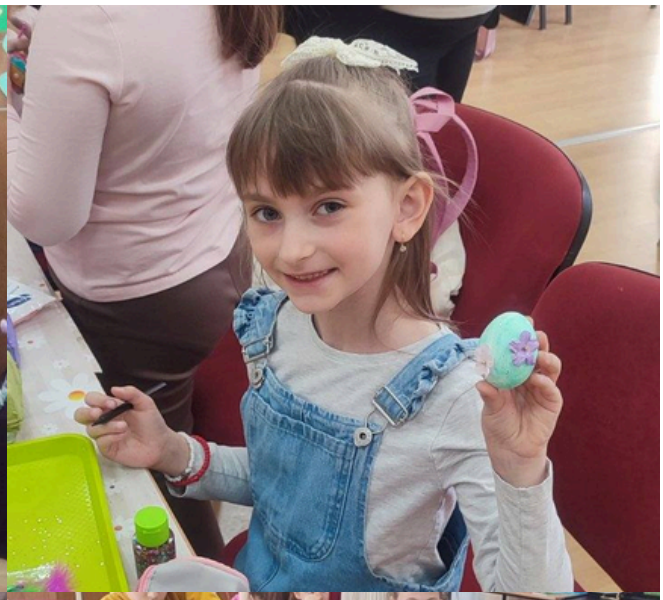
Колико нам је било забавно и колико смо уживали у промоцији, биће вам јасно ако погледате фотографије, а ми се надамо да ћемо се ускоро поново дружити са Дуњом на промоцији њене нове књиге.





Ускршњи атеље градској библиотеци

У организацији дечјег одељења градске библиотеке „Глигорије Возаровић" одржан је ускршњи атеље на којем су ученици украшавали ускршња јаја. Нашу школу су представљале ученице: **Дариа Ратић (I1), Радмила Гујаничић (II3), Наталија Ковачевић (III1)** и **Анастасија Бабић (IV3)**. Можемо да се похвалимо да су радови свих наших ученица били запажени, док је Анастасија освојила прво место у категорији четвртих разреда, а Радмила треће место у категорији других разреда. Честитамо им!



Богатство различитости









У нашој школи сваке године обележавамо Међународни дан за елиминацију расне дискриминације, Међународни дан особа са Дауновим синдромом и Светски дан поезије. На радионицама деца су се ближе упознала са различитостима које нас не раздвајају, већ нас обогаћују. Радионице су заједно водиле педагог и психолог наше школе.

Најбржа је Маша!!!

Упознајте Машу, ученицу наше школе чији су резултати на атлетској стази већ почели да исписују спортску историју. Сазнали смо како је све почело, колико је труда потребно за успех и шта су њени следећи циљеви.



Када си и како почела да трениraш атлетику?
Све је почело пре четири године, када сам била други разред. Моја учитељица је приметила колико сам брза и наговорила ме је да се опробам у атлетици. Тако је почела моја спортска прича.

Како изгледа један твој тренинг?
Тренинзи су веома разноврсни. Два пута недељно идемо у теретану, а на стази радимо скокове, вежбе на скали, блокове и још много тога. Сваки тренинг је прилика да научим нешто ново.



Да мораш да бираш неки други спорт, шта би то било?
Вероватно одбојка, мада за сада немам посебан разлог за то – једноставно ми делује занимљиво.

Колико је тешко ускладити школу и професионалне тренинге?
Понекад је изазовно пронаћи баланс. Када имам много да учим, дешава се да пропустим тренинг, али се трудим да постигнем све обавезе.

Који су твоји највећи успеси до сада?
Издвојила бих државно такмичење у дворани које је одржано овог фебруара. Тамо сам поставила свој **лични рекорд** на **200 метара** са временом од **26,88 секунди.** Такође, мој **рекорд на 60 метара износи 8,19 секунди.**

Шта је твој следећи велики циљ?
Мој главни фокус је сада на државном такмичењу које се одржава 30. маја. Велики циљ ми је да тамо покушам да оборим државни рекорд на 200 метара.

Новинарка **Милица Чорак, 7–1 разред**

Ленка, краљица висина

Ленка Шуљманац није само наша другарица из клупе, већ и званична **државна првакиња у скоку у вис.** Са личним рекордом од 164 cm, она доказује да се снови остварују упорним радом и дисциплином. Разговарали смо са њом о њеним почецима, захтевним тренинзима и осећају који доноси златна медаља.



Атлетика као љубав на први поглед



Шта те је привукло атлетици и када си почела да трениraш?

„Атлетиком сам почела да се бавим пре две и по године. Привукло ме је пре свега сјајно окружење и друштво, али и сам изглед атлетског стадиона који ме је фасцинирао на први поглед.“

Пут до успеха: Шест тренинга недељно

Како изгледа твоја спортска рутина?
Сви знамо да успех не долази преко ноћи. „Тренирам чак шест пута недељно и сваки тренинг је другачији. Комбинујем рад у теретани, тренинге скокова, вежбе за експлозивност и неопходан опоравак. Моји омиљени тренинзи – скокови – трају најдуже, и по сат и по времена. Само загревање за такав напор је дуг и озбиљан процес.“



Најдражи тренуци: Злато око врата

Иза тебе су бројна такмичења у Крушевцу, Краљеву, Београду и Новом Саду. Који догађај ћеш заувек памтити?

„Дефинитивно **освајање златне медаље на државном такмичењу**. Постати првакиња Србије је нестваран осећај. У том тренутку схватиш да си коначно успео и да је један велики сан постао стварност.“

„Мој лични рекорд је 164 центиметра, који сам скочила већ три пута током прошле летње сезоне.“

Брза питања:

- Омиљена дисциплина: Скок увис, без дилеме.
- Алтернативни спорт: Да нисам у атлетици, вероватно бих се бавила одбојком.
- Твоја порука другима: Уживајте у окружењу и друштву, јер то је оно што нас покреће на почетку!



Теодора Поповић, 7–1 разред

Најлепша ђачка јелка



Новогодишњи празници, за све, а нарочито за децу и ђаке, представљају нову наду, радост и весеље. И ове године, ученици су сами правили украсе и китили јелку у холу наше школе. Сваке године додајемо звезде, јелкице, пахуље, анђелчиће, патуљке, и учимо да је лепота уметности највише у чину стварања. И ове зиме наша јелка блиста од дечије креативности од које ће наша јелка ће сигурно још јаче засветлети.



Драгана Бокић, наставница којој је историја у срцу

Упознајте наставницу која верује да је знање највећа вредност

Иако данас са великом страшћу предаје о прошлости, наставница Драгана открива да њен пут није био праволинијски. „Цео живот сам хтела да будем хирург”, признаје она. Ипак, у тренутку уписа, преломила је љубав према култури и уметности. Данас, након година рада у просвети, кратко поручује: „Никад се нисам покајала”.

Учионица као мали музеј

Оно што часове историје код наставнице Драгане чини посебним су прави историјски артефакти. Ученици имају јединствену прилику да виде предмете пронађене у лађарачким атарима. Ипак, највећи понос њене колекције су **мамутова кост и зуб**, којима се посебно поноси и који сваки час претварају у праву авантуру.



Логистика и љубав према путовањима

Као разредни старешина, наставница Драгана искрено говори о изазовима: „Лепо је, али понекад је то изузетно тешка логистика”. Међутим, тешкоће нестају када дође ред на екскурзије, које обожава. Та љубав потиче из њене никад прежаљене жеље да буде туристички водич.

Кроз своја путовања обишла је:
Италију и Париз, које издваја као дефинитивне фаворите.
Трансилванију, посебно истичући узбудљиву „Дракула туру”, као и бројна места широм Србије и бивше Југославије.
Њена следећа жељена дестинација је Барселона, коју се нада да ће ускоро посетити.





Порука ученицима: Нека вас води знање

На питање у којем би историјском периоду волела да живи, без дилеме бира хуманизам и ренесансу. У том духу, својим ученицима шаље снажну поруку за крај:

„Желим вам све најбоље. Да волите школу и да волите знање. Упишите факултет ако волите комуникацију и дружење, а ко воли да буде мајстор – нека бира занат. Најважније је да волите оно што учите”.

Припремио: Уреднички тим школских новина

Дан ромског језика



Светски дан ромског језика обележили смо 5. новембра. Дан посвећен очувању и промоцији једног од најважнијих сегмената ромске културе – језика који представља стуб идентитета и историје Рома. Ромски језик је признат као један од мањинских језика у многим земљама, али се и даље суочава са изазовима очувања и преношења будућим генерацијама.

Екуменска Хуманитарна Организација ради на смањењу дискриминације, како не би дошло до губитка идентитета овог народа. Ово је прилика да се истакне важност заштите ромског језика, као и потреба за његовом већом присутношћу у образовним и културним програмима.



У здравом телу, здрав дух

Наши ученици су на три општинска такмичења освојили пласмане међу прве три школе у граду. Честитке ученицима и наставнику Николи Милошевићу.







Најбољи у граду!

На градском првенству у рукомету за основне школе, које је одржано 27.10.2025. у Сремској Митровици, ученици наше школе су освојили у конкуренцији девојчица 1. место, а у конкуренцији дечака 2. место. Честитамо нашим спортистима и наставнику Николи!







Будући писци и сликари

Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут" расписао је конкурс за избор најбољих литерарних и ликовних радова на следеће теме:

1. „Мајчино млеко –за здравију планету"
2. „Право на храну да има свако–покажи како"

У Царској палати је одржана додела награда.
Ученици одељења IV–3 постигли су запажене резултате.
Анастасија Бабић, Дамјан Црнојакић и Дејан Гавриловић награђени су за литерарни рад.
Миленко Поповић је награђен за ликовни рад.
Честитке ученицима и њиховој учитељици.

Нова новинарска секција у школи!!!

Постани глас наше школе – прикључи се новој Новинарској секцији! Ако волиш да пишеш, истражујеш, први сазнајеш вести, фотографишеш или уживаш у креирању модерног дизајна страница, ово је права прилика за тебе. Тражимо младе новинаре, репортере, фотографе и креативце свих разреда који желе да креирају наше школске новине и бележе најважније тренутке из школског живота. Први, информативни састанак одржаће се почетком следеће школске године током септембра у школи. Пријавите се код наставника српског језика. Дођи да заједно пишемо историју наше школе!

CS2 или CS:GO?

У школи се и даље стално расправљамо да ли је CS2 стварно бољи од старог CS-а. Претходну верзију смо сви знали у душу, а овај нови је донео скроз другачију графику. Најзанимљивија ствар је онај дим који се мења и нестаје кад бациш бомбу или пуцаш кроз њега. Мапе су сада много светлије, па се све боље види.

Ипак, доста нас мисли да је кретање у овој верзији некако спорије. Често се дешава да ти погодак не призна како треба, па изгубиш рунду и кад мислиш да си био прецизан. Проблем је и што је стари CS могао да се игра на сваком компјутеру, док за овај нови треба јака машина да не би кочило. И поред свих тих мана, CS2 је постао главно место где се такмичимо ко је најбољи у разреду.



О Роблоксу

Не играм Роблокс тако често, али сваки дан слушам другаре како причају шта су све тамо радили. Та игра је постала нешто што сви играју јер није само нека обична игрица са коцкама. Постоји безброј различитих светова, од неких тежих мисија до обичних места где можеш само да се дружиш са екипом.

Најбоља ствар је слобода коју имаш. Док се једни труде да пређу тешке стазе, други се скупљају у Роблокс Студију и покушавају да направе нешто своје. То нам је постало главно место за дружење после школе јер можемо да будемо заједно на серверу чак и кад нисмо у истој кући. Графика није реална, али тај осећај да смо сви ту је најбитнији. Роблокс показује да су добра идеја и друштво важнији од тога колико је анимација скупа.

Михајило Павловић 8-1

Светски дан менталног здравља





Овај важан датум, у нашој школи обележили смо занимљивим и пре свега корисним предавањем за ученике 7. и 8.разреда и из препуне сале изашли смо са сазнањем да је ментално здравље подједнако важно као и физичко, да је у реду не бити у реду и да нисмо слаби ако затражимо помоћ. Напротив – то је знак храбрости и бриге о себи.



Велики успех Миле Милачић и Александре Овшек на радионици „Песма може све“

Наше ученице четвртог разреда, **Мила Милачић** (IV2) и **Александра Овшек** (IV1), остариле су изванредан резултат освојивши ПРВО МЕСТО на креативној радионици одржаној у Библиотеци „Глигорије Возаровић“.

У конкуренцији ученика основних школа, стручни жири је донео једногласну одлуку да прву награду додели Мили за песму „Рођенданска чаролија“, а Александра је доминирала у такмичењу рецитатора и освојила такође сјајно прво место.

Честитамо Мили и Александри и желимо им још много оваквих чаробних успеха у будућем раду!



Рођенданска чаролија

Мила Милачић IV–2

Уђите слободно,
али тихо, тише
да не реметите чаролију
која долази попут кише.
Кроз шарене прозоре
ветар тихо дува,
помера листове књига
које библиотекарка пажљиво чува.

Тад се буде ликови незнани и знани
искачу из илустрација
весели и радошћу повезани.

Ноте игром мелодију стварају
а књиге на полици весело плешу.
Речи својом песмом игром
рођенданску песму стварају.
Највећа књига најмађу је пригрлила
заједно плешу уз песму рођенданску.
Речи срећно изговарају
– „Библиотеко наша, срећан ти
рођендан!"

Ризницо знања мистерија пуна,
нека ти свака следећа година буде
дечице пуна,
пуно писаца и прегршт прича.

Библиотека ту је да чаробне снове
снује,
а ја сам неко ко их остварује.

Неочекивани гост на часу физичког: Сова изабрала гимнастику уместо шуме!

Учитељице дежурале целе ноћи, а домар Слободан и ђаци успешно завршили „Мисију спашавања“

Средином маја, спортска сала наше школе на кратко је постала права шумска оаза. Међу ученике који су вежбали улетела је једна мала, перната гошћа – сова! Изгледа да јој се амбијент толико допао, или су јој се једноставно свидели гимнастички трикови наших ђака, да је одлучила да продужи свој боравак и одбијала је да изађе.



Како је време пролазило, било је јасно да ће за ову необичну ситуацију бити потребна посебна тактика. Учитељица **Ивона Поповић** и наставница **Божица Шарић Цвјетковић** показале су невероватну емпатију и стрпљење – дежурале су скоро целе ноћи у сали, надајући се да ће совица сама пронаћи излаз кроз отворене прозоре.



Ипак, коначни тријумф ове акције уследио је сутрадан. Када се мала птица коначно уморила од летења под високим плафоном, на сцену су ступили наш домар **Слободан Жабић** и ученици. Тимским радом, веома пажљиво и нежно, успели су да ухвате уплашену совицу како се не би повредила.

Сова је симбол мудрости, па можда и није чудно што је изабрала баш нашу школу за свој ноћни излет. Најважније од свега, наши ђаци и наставници су положили најважнији испит – лекцију из хуманости и бриге о животињама. Совица је пуштена на слободу, а ова прича ће се још дуго препричавати по школским ходницима!

Књиге на поклон



Наша школска библиотека је посредством Италијанског културног центра, а на иницијативу наше библиотекарке **Марине Тинтор Поповић**, од Министарства спољних послова Републике Италије добила као донацију књиге, речнике и приручнике на италијанском језику. Тим поводом су библиотеку посетили ученици четвртих разреда са наставницом италијанског језика **Даниелом Кевиљ** како би се упознали са начином како могу да користе књиге и уче из њих.





Малишани учили од најбољих: Осмаци одржали часове прве помоћи за трећаке

Поводом Недеље Црвеног крста, наши искусни волонтери пренели су важно знање млађим другарима





Поводом обележавања недеље Црвеног крста, у нашој школи је одржана једна предивна и веома корисна активност. Ученици осмог разреда, који су уједно и вредни волонтери Црвеног крста, накратко су ушли у улогу предавача и спровели вршњачку едукацију за ученике трећег разреда.

Наши осмаци су кроз занимљиве и интерактивне радионице показали млађим другарима основне вештине пружања прве помоћи. Трећаци су имали прилику да из прве руке науче како да реагују у непредвиђеним ситуацијама, кога да позову у помоћ и како да помогну повређеном другу.

Утисци са терена: Атмосфера на радионицама је била сјајна! Малишани су уживали у сваком минуту, пажљиво пратили сваки корак и постављали мноштво питања. На крају дана, не само да су научили лекције које им сутра могу животе значити, већ су добили и сјајан пример како изгледа хуманост на делу.
Велико браво за наше велике волонтере на стрпљењу и знању, као и за наше трећаке који су показали да су изузетно одговорни и паметни ђаци!

ГЕОГРАФИЈА ЈЕ ВИШЕ ОД МАПЕ: Разговор са наставником Гораном Пешићем



У новом броју наших новина разговарали смо са наставником географије.
Открио нам је како је изгледао његов први сусрет са таблом, зашто никада не би мењао свој позив и коју планину у Србији свако од нас мора да посети.

О првим корацима и треми

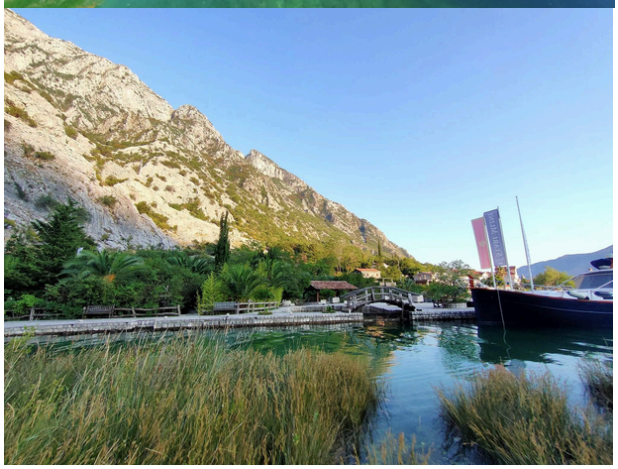
Када сте први пут пожелели да постанете наставник географије?
Наставник Горан: Та жеља се јавила након што сам завршио факултет.
Сећате ли се свог првог часа? Какав је био осећај стати испред одељења?
Наставник Горан: Било је веома узбудљиво и занимљиво, али, наравно, имао сам и трему.

Шта значи бити добар наставник?

Да ли је ваш посао тежак?
Наставник Горан: Пре свега је захтеван. Морамо да уважавамо сваког ученика и водимо рачуна не само о градиву, већ и о њиховим осећањима и доживљајима на самом часу. Трудимо се да нам буде лепо, што посао чини и тешким и занимљивим у исто време.

Да ли сте икада размишљали о промени професије?
Наставник Горан: Не, нисам. Ово је креативан посао, а рад са младим људима је инспиративан. Када бих се поново родио, опет бих изабрао исто.





Слике са путовања



Област	Одговор наставника
Омиљена регија у Србији	**Стара планина** – због богатства географских објеката и појава.
Пропутоване земље	Француска, Мађарска, Хрватска, Македонија, Босна и Херцеговина.
Порука о будућности	Нисам велики оптимиста за наредних 100-200 година због понашања људи према планети.

Деца свуда одговарају на енергију коју им наставник емитује.
Зато је важно какву поруку шаљемо у учионици – поручује наставник Горан.



Слике са путовања

новинарка Милица Чорак, разред 7-1

Фудбалске лопте за будуће шампионе



Фудбалски савез Војводине је организовао централну манифестацију обележавања Недеље базичног фудбала 2025. године. Делегација је била у посети и нашој школи, а наши ђаци су овом приликом добили нове фудбалске лопте и остале реквизите које ће користити на часовима физичког васпитања.



Наставница биологије која трчи маратоне и руши предрасуде

Разговарали смо са нашом наставницом биологије, **Душанком Суботић**, о томе како је одабрала свој позив, како је у трчању пронашла снагу у најтежим тренуцима и зашто никада не треба да одустанете од својих снова.



Од узора до професије: „Желела сам да будем као моја наставница“

Пут ка биологији почео је још у основној школи. У седмом и осмом разреду, наша наставница је толико волела своје часове и своју наставницу биологије да је пожелела да постане иста као она. Студије су је одвеле у Нови Сад, где је живела у дому.

„Било ми је дивно. Упознала сам драге људе с којима сам и данас у контакту. Уз цимере и друштво, никада се нисам осећала усамљено“, присећа се наставница својих студентских дана.

Изазови разредног старешинства: „Као однос са родитељима“

Бити разредни старешина носи посебну одговорност. Наставница признаје да је у петом и шестом разреду лакше, али да седми разред доноси „пубертетске бубе“. Ипак, те мале несугласице види као саставни део одрастања: „Тада се ђаци свађају са мном као са родитељима, али ја волим то што сам разредна. Све се то превазиђе.“

Трчање као лек за душу

Мало ко зна да је наставница почела да трчи из потребе да превазиђе веома тежак животни период. Након губитка оца и тетке, и болести мајке, тражила је начин да растерети мозак и неутралише тугу.

- Почетак: Све је почело дугим шетњама.
- Кључни датум: 8. мај 2017. године – дан када је одлучила да крене са првим километрима.
- Први маратон: Спремала га је сама, без тренера, у Београду. „Било је и тешко и дивно. Месец и по дана након трке нисам скидала осмех са лица и свима сам причала само о томе!“





Борба против предрасуда и „неверних Тома“

На почетку, многи блиски људи нису веровали да ће истрајати. Данас је ситуација другачија, мада и даље среће непознате људе који добацују негативне коментаре о томе како ће „страдати зглобови или срце“.

„Не обазирем се на то. Битно ми је да ме породица, пријатељи и моји ђаци подржавају. Шта мисле непознати људи, то ме заиста не брине.“

Наставница је свој најбољи резултат остварила у децембру прошле године на маратону од Тивта до Котора, где је деоницу истрчала за 4 сата и 54 минута.



Порука за крај: Верујте у себе!

За све ученике који можда сумњају у своје циљеве, наставница има снажну поруку:
„Никада не одустајте од својих снова. Само ако силно верујете, снови постају стварност. Ја сам доказ да се и у познијим годинама могу остварити жеље за које други мисле да су резервисане само за младе. Слушајте оне који вас подржавају и верујте да можете све – јер онај ко верује у себе, тај своје снове и остварује.“
Припремио: Уреднички тим школских новина

101 далматинац из Лаћарка



Наши ученици су учествовали у традиционалном маскенбалу "У бајци станујем" који организује градска библиотека "Глигорије Возаровић". Честитамо нашим сјајним **ученицима I–2** и њиховој **учитељици Милици Ципар** на освојеном другом месту за феноменалну групну маску „101 далматинац"!

Најбољи литерарни радови по избору наставника српског језика

Свако дете заслужује срећно детињство

Свако дете на овом свету заслужује лепо детињство.
Међутим, то није увек случај.

Некој деци живот је испуњен лепим, срећним и понекад смешним успоменама. Углавном са родитељима, породицом и другорима. Та деца су слободна, они иду у школу, на тренинге и код блиских пријатеља у госте, али то су само нека. Постоје деца која имају све што пожеле. Било се поготово да им родитељи учине детињство скупље него другима, мада иако родитељи најчешће немају скоро ни мало времена за њих. Та деца обично одрастају усамљено јер од малих ногу нису имали неког ким би проводили време. Али то није најгори случај, на близу. Неки одрастају без родитеља, некад са баком или дедом, некад са старатељем а у неким страшним случајевима, сами на улици. Та деца су форсирана да одрасту пребрзо и сами науче да се боре на тежи начин него други. Таква деца најчешће буду одбачена из друштва за ствари које они нису, и никад не би могли да одреде. Међутим има још много лошијих детињстава али једно се сећам. Понекад деца имају родитеље који нису „родитељи” најсјајнији. У неким породицама мала деца морају да се ускладе са родитељима који много пију. Код такве деце на, жалост, родитељи свој бес преносе ментално или физички. Оба начина су веома лоша и жалосна. Нека деца своје детињство проводе на ратним пољима. Од раних година уче како да се боре и бране, те бивају отети од својих породица. Таква места још увек постоје. Мени је то страшно, али некој деци је то свакодневни живот. Ја сам одрасла у срећној породици, па никада нисам проживела тако нешто али када би имала прилику, чак и најмању могућу помогла бих им. Јер ниједно дете не заслужује да доживи тако нешто. У оваквим ситуацијама родитељи су једни од кривци, јер ако не могу и немају могућности да одржавају и емотивно подржавају своје дете, не би требало да га имају.

За лепо детињство нису потребни скупи телефони, брендирана одећа и огромна кућа. Потребна је љубав, подршка и радост која то дете окружује у сваком тренутку његовог живота.

Лана Кузминац, 6–2

Најбољи литерарни радови по избору наставника српског језика

Детињство које свако дете треба да има

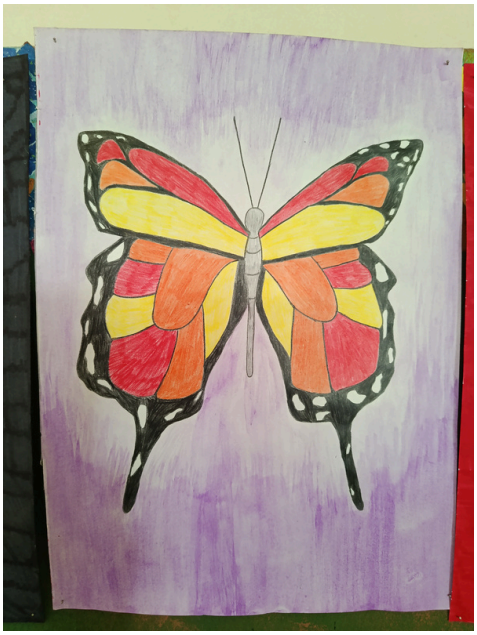
Када се каже реч детињство, сви одмах мислимо на игру, смех и другаре. Али нажалост то није увек тако.

Свуда око нас постоје деца која имају тешке проблеме и која пате, иако су још увек мала. Мислим да свако дете на свету има право да буде сигурно и срећно, али многа од њих морају да трпе ружне ствари. Недавно смо у школи радили причу о дечаку Вањки који пати и нема никога свог, и то ме је баш растужило јер такве деце има и данас. Право детињство не сме да буде испуњено страхом од рата, сиромаштвом или родитељима који вичу и туку децу. Много ми је жао и оне деце која морају да леже болесна у болницама, или оне деце коју вршњаци малтретирају у школи само зато што су другачија. Ниједно дете не би смело да иде на спавање тужно и уплашено. Свако дете заслужује да има лек када је болесно, да буде заштићено од насиља и да има некога ко ће га саслушати и загрлити када му је тешко.

На крају, мислим да нико не би смео да окреће главу од деце која плачу и пате. Детињство које свако дете треба да има је оно где нико није остављен сам у мраку са својим сузама. Тек када свако дете буде имало миран сан, играчку и љубав, свет ће бити лепо и праведно место.

Дарија Димитријевић, 6–2





САСТАНАК СА КЊИГОМ НА СЛЕПО

Поводом Светског дана књиге, школска библиотека је на кратко постала место мале књижевне авантуре. Организована је активност „Састанак са књигом на слепо“, која је ученицима донела један другачији и занимљив начин избора књиге.

Уместо да бирају по наслову или корицама, ученици су се ослањали на кратке описе и „тајанствене“ трагове. Управо тај моменат изненађења био је најзанимљивији – никад не знаш која те прича чека!

Библиотека је тог дана била пуна смеха, коментара и радозналих питања. Ученици су радо делили утиске, препоручивали књиге једни другима и откривали нове наслове које можда иначе не би приметили.

Ова активност показала је да читање не мора увек да буде „озбиљно“ – може бити и игра, изазов и право мало откриће. А најважније је да је свако пронашао бар једну причу која га је заинтересовала.

Јер, понекад су најлепша књижевна познанства управо она – на слепо.





Радионице у школској библиотеци

У школској библиотеци одржане су занимљиве радионице са ученицима првог и четвртог разреда.

Четвртаци су разговарали о књизи „О дугмету и срећи“ ауторке Јасминке Петровић и кроз причу размишљали о другарству, разумевању и прихватању различитости. Ученици првог разреда уживали су у бајци „Мачак у чизмама“, уз причу, разговор и маштовите активности.







Библиотека је и овога пута била место лепог дружења, учења и добрих прича – а ми се радујемо наредним радионицама!

Златни викенд за атлетику наше школе: четири првака округа!

Маша Павловић, Филип Ковачевић, Ања Бојанић и Јана Павловић остварили изузетан успех на стази

Овогодишње окружно такмичење у атлетици остаће упамћено по фантастичним успесима наших младих атлетичара који су доминирали и још једном доказали да се у нашој школи стварају прави спортски таленти. Кроз жестоку конкуренцију, чак четворо наших ученика изборило је титулу првака округа и тиме обезбедило директан пласман на предстојеће Међуокружно такмичење.
Навијали смо свим срцем, а они су нам узвратили најбољим могућим резултатима на стази:

- **Маша Павловић** је бриљирала у трци на 300 метара, показавши невероватну издржљивост и тактику.
- У спринтерским дисциплинама на 100 метара, права револуција брзине виђена је захваљујући **Филипу Ковачевићу** и **Ањи Бојанић**, који су без премца заузели прва места.
- Да је наша школа непобедива у спринту, потврдила је и млађа снага, **Јана Павловић**, која је одувала конкуренцију у трци на 60 метара.







Лео Хопић је шампион Балкана! Златна медаља сија око врата нашег ученика

Невероватан тријумф младог борца у категорији "Youth C-62kg" на престижном IMMAF шампионату

Изузетан спортски успех међународних размера стиже нам са борилишта престижног Балканског првенства у ММА **(IMMAF Balkan Championships 2026)**. Наш ученик **Лео Хопић** остварио је врхунски резултат и попео се на највиши степеник победничког постоља, освојивши златну медаљу!
Лео се такмичио у изузетно захтевној категорији **Youth C-62kg,** где је показао врхунску техничку спремност, изузетну менталну снагу и храброст достојну правог професионалца. На путу до злата, Лео је савладао изузетно јаке противнике из целог региона, представљајући своју земљу, град и школу на најлепши могући начин.

Историјски успех: **IMMAF** Балканско првенство важи за једно од најквалитетнијих регионалних такмичења, а златна медаља у овако јакој конкуренцији доказ је да је Лео Хопић у самом врху младе балканске сцене борилачких вештина.



Овај успех је инспирација за све ученике наше школе и доказ да се уз одрицање, дисциплину и велику љубав према спорту могу дотаћи највише спортске висине.

Браво, Лео! Твоја школа је поносна на тебе!

Поздрављамо се са генерацијом 2025/2026.



Поздрављамо се са генерацијом 2025/2026.



Поздрављамо се са генерацијом 2025/2026.



Поздрављамо се са генерацијом 2025/2026.



Кутак за поетски тренутак

Друг за друга

Другарство је највеће благо, нешто што је срцу драго.
Другарство је кад се заједно смејеш и кад другару све дајеш.
Од куће до школе, заједно идемо;
Пут је лепши када се смејемо. Кад је тужан, ја сам ту, другу свом подршку пружам сву.
Срећа је имати друга правог који те воли срцем свим. Кад волиш неког и вољен си тад је срце пуно и срећа живи.

Мила Милачић IV/2

Трка фрка

Кад на трку идем, ја се молим Богу,
да ми да снаге да трчати могу.
Паника ме хвата и дрма ме трема
Кад видим стазу мене пола нема.
Кад чујем пуцањ и кад крене трка,
трчим као гепард и није ме фрка.
И тад схватим док ми срце бије јако
да сваки мој страх нестаје полако.
Јер кад верујем и даје~~м~~ све од себе, победа на крају долази до мене.

Јана Павловић IV-2

Да сам ја мува

Волела бих да сам мува.
Да сам ја мува била би мала и весела.
Имала би велика крила и мале ноге.
Када би изашла напоље летела бих по целом свету.
Ишла би од куће до куће и веселила људе.
Својим великим крилима летела бих високо до Месеца и летела бих од планете до планете и ишла кроз сваки град.
Изабрала сам муву зато што је увек нова авантура.

Маша Дронић III-1

Другарство

Другарство је кад се дечак и девојчице друже,
кад пчелице и пужеви мали око биљке круже.
Кад ајкулице и рибице по мору се јуре, и јежеви морски и крабице мале код стена на плажи играју жмурке.
Сунђер и иташ оперу суђе. И ми треба да се слажемо и другим да помажемо.

Весна Ивановић IV-2

ПОНОС ШКОЛЕ: СПОЈ ЗНАЊА, ПАМЕТИ И СПОРТСКОГ СРЦА УПОЗНАЈТЕ МИХАЈИЛА ПАВЛОВИЋА И ФИЛИПА КОВАЧЕВИЋА – ЂАКА И СПОРТИСТУ ГЕНЕРАЦИЈЕ 2025/26.

Сваки крај школске године доноси узбуђење, али и тренутак када се са поносом осврнемо на оне који су оставили неизбрисив траг у нашој школи. Генерација 2025/26. изнедрила је много сјајне деце, али два имена ове године сијају посебним сјајем. Разговарали смо са **Михајилом Павловићем**, ђаком генерације, и **Филипом Ковачевићем**, спортистом генерације.

Михајило Павловић: Књига, знање и поглед ка звездама



Када некоме за руком пође да током свих осам година школовања ниже само петице, а уз то доноси дипломе са такмичења, онда знате да је титула „Ђак генерације” отишла у праве руке. Михајило Павловић је тихи момак великих постигнућа. Својом радозналошћу и трудом показао је да учење није обавеза, већ авантура.

„За мене ова титула није само награда за оцене, већ за све оне дане проведене у истраживању, читању и редефинисању онога што знам. Школа 'Трива Витасовић Лебарник' ми је дала крила, а наставници су били моји најбољи путокази”, каже Михајило са препознатљивим скромним осмехом.

Михајило поручује млађим другарима да се не плаше грешака и да је кључ успеха у континуираном раду и критичком размишљању. Он је доказао да се вредан рад увек препознаје и цени.



Филип Ковачевић: Фер-плеј и шампионски дух на терену

Ако сте ове године пратили школске спортске турнире, нисте могли да пропустите Филипа Ковачевића. Као Спортиста генерације, Филип није само неко ко постиже кошеве, голове или обара атлетске рекорде – он је срце сваког тима и прави пример спортске етике.

За Филипа, спорт је више од игре; то је лекција о заједништву. Он је на терену увек водио рачуна о својим саиграчима, поштовао противнике и показивао шта заиста значи фер-плеј.

„Најважнија лекција коју сам научио у школи и на терену јесте да нико не може да победи сам. Овај успех припада и мојим другарима из тима, као и наставницима који су нас бодрили и када смо губили и када смо побеђивали”, истиче Филип.

Заједно у нове победе

Михајило и Филип су различити у својим талентима, али уједињени у ономе што је најважније: другарству, вредном раду и поштовању других. Они су прави амбасадори наше школе. Док се припремају за упис у средње школе, ми им од срца желимо да остану овако сјајни, радознали и праведни.

Честитамо, момци! Школа вас неће заборавити!

Новинарска секција ОШ „Трива Витасовић Лебарник”

Impressum

Лазар Вулић, главни уредник
Марина Тинтор Поповић, уредник

Новинарска секција ОШ „Трива Витасовић Лебарник”:
Теодора Поповић, 7-1
Дуња Петровић, 7-1
Милица Чорак, 7-1
Михајило Павловић 8-1



